

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2013. évi január hó 29. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

végzést:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt vádlott ellen indított büntető ügyben a Debreceni Törvényszék 2012. évi szeptember hó 25. napján kihirdetett 6.B.587/2011/14. számú ítéletét helybenhagyja.

A nyilvános ülésen 3 810 (háromezer-nyolcszáztíz) Ft, a vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

I n d o k o l á s :

A Debreceni Törvényszék ítélete ellen az ügyész anyagi jogszabálysértés miatt, különös visszaesői minőség megállapítása érdekében, a fő- és mellékbüntetés súlyosítása céljából jelentett be fellebbezést.

A vádlott és a védője a kiszabott büntetés enyhítése végett, a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztését kérve éltek a perorvoslati jogukkal. A másodfokú eljárásban a védő a perbeszédében kitért arra, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság jogi minősítése téves, és a bűncselekményt súlyos testi sértés büntettként indítványozta értékelni. Ezt azzal indokolta, hogy hiányzik a szoros összefüggés a vádlott cselekedete és a sértett - életveszélyt eredményező - lépsérülése között, nem vitatva a bántalmazás tényét.

A fellebbviteli főügyészség az átiratában fenntartotta az ügyészi fellebbezést, rámutatva arra, hogy a visszaesőkénti elkövetés mellett is igen enyhe a kiszabott szabadságvesztés-büntetés, az nem tükrözi a vádlott nagyobb társadalomra veszélyességét.

Az ítéltábla a kétirányú jogorvoslattal megtámadott elsőfokú ítéletet a Be. 348. §-ának (1) bekezdése alapján - nyilvános ülésen eljárva - bírálta felül az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében, figyelemmel a Be. 361. §-ának (1) bekezdésére. Megállapította, hogy a törvényszék az eljárási szabályokat betartotta a bizonyítás során. Feltárta a büntetőügy elbírálásához szükséges releváns bizonyítékokat. A rendelkezésére álló bizonyítékokat a logika szabályai szerint értékelte. E tevékenységéről indokolási kötelezettségének maradéktalanul eleget téve adott számot.

A tényállás - amelyet érdemben nem vitatott senki - teljes körű, megalapozott, a Be. 351. §-ának (1) bekezdése értelmében a másodfokú eljárásban irányadó.

A vádlott bűnösségére levont következtetés helyes, és az elkövetett cselekmény jogi minősítése is törvényes, kiemelve e körben az igazságügyi orvosszakértő írásbeli szakvéleményét, valamint az azt alátámasztó, közérthető módon az elsőfokú tárgyaláson előadott nyilatkozatát. A szakértő véleménye alapján összevetve a tanúvallomásokkal a sértett egy szakaszos lépsérülése kizárólag a vádlotti bántalmazás hatására jött létre, amely ok-okozati összefüggésben áll az életveszélyes sérülés kialakulásával. A védő enyhébb jogi minősítést célzó indítványa ezért nem volt megalapozott. A törvényszék indokai e vonatkozásban helytállóak.

Az elsőfokú bíróság feltárta a vádlott javára és terhére értékelhető bűnösségi körülményeket, amelyeket csupán annyiban kell kiegészíteni, hogy további súlyosító hatása van a büntetőeljárás hatálya alatti elkövetésnek.

A törvényszék a Btk. 83. §-ának (2) bekezdése alapján a szabadságvesztés-büntetés kiszabásakor a büntetési tétel középértékét irányadónak tartva azzal azonos tartamban határozta meg a börtönbüntetés mértékét. Az 5 év szabadságvesztés - az ítélet tábla álláspontja szerint - megfelelően tükrözi az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyát, összhangban van a bűnösségi körülményekkel, azok nyomatakával, továbbá a vádlott társadalomra veszélyességének fokával, az enyhítésnek nem volt indoka.

Az elsőfokú bíróság igen részletesen fejtette ki, hogy a vádlott miért visszaeső bűnelkövető és miért nem számít különös visszaesőnek. Jogi érveit az ítélet tábla mindenben osztja, azok kiegészítést, helyesbítést nem igényelnek. Ennek következtében az ügyészség anyagi jogszabálysértésre való hivatkozása minden alapot nélkülöz.

Mindezekre tekintettel a vádhatóságnak a büntetés súlyosítására irányuló jogorvoslata nem foghatott helyt.

A másodfokú bíróság utal arra, hogy a Btk. 89. §-ának (1) bekezdése értelmében csak a két évet meg nem haladó szabadságvesztés végrehajtása függeszthető fel. A vádlottal szemben e jogszabályi tartamot lényegesen meghaladó börtönbüntetés kiszabására került sor, ezért a védő e tekintetben tett indítványa - mivel az ítélet tábla a büntetést nem enyhítette - a törvény erejénél fogva nem megalapozott.

A kifejtettek alapján a másodfokú bíróság a törvényszék helyes és törvényes ítéletét a Be. 371. §-ának (1) bekezdését alkalmazva helyben hagyta.

A nyilvános ülésen felmerült bűnügyi költség megfizetésére a Be. 381. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte az ítélet tábla a vádlottat.

Debrecen, 2013. évi január hó 29. napján

Dr. Elek Margit sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Szabó József sk. a tanács tagja

Záradék:

A Debreceni Törvényszék 6.B.587/2011/14. számú ítélete a másodfokú végzéssel jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Debrecen, 2013. évi január hó 29. napján

. Elek Margit sk.
a tanács tagja

A kiadmány hitelül:

Kiadó.